Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 6 (790) * joi 9 februarie 1961 * 8 pagini 30 bani

De ce vreau să învăț bine

Pretutindeni, în școlile noastre, pionierii se străduiesc să învețe bine, din ce în ce mai bine. Legat de aceasta, am adresat întrebarea „De ce vrei să înveți bine?" mai multor pionieri fruntași la învățătură. Iată cîteva răspunsuri.

Vreau să-mi îndeplinesc angajamentul solemn

„Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne, mă angajez în fața tovarășilor mei să fiu credincios poporului romîn și cauzei Partidului Muncitoresc Romîn..."

Țin minte fiecare cuvînt din angajamentul solemn pe care l-am rostit în ziua primirii cravatei roșii. Am spus, în încheiere, așa: „Făgăduiesc să învăț și să mă comport astfel încît să devin un cetățean demn al patriei mele — Republica Populară Romînă".

De atunci a trecut multă vreme. Acum sînt în clasa a VI-a. Sînt bucuroasă că mediile pe care le-am obținut pe primul trimestru sînt bune, cea mai mică fiind 8. Dorința de a îndeplini angajamentul solemn al pionierului mă îndeamnă să nu mă opresc aici, ci să devin din ce în ce mai harnică, mai perseverentă, ajutîndu-i în același timp și pe tovarășii mei. Noi, pionierii, nu trebuie să ne mulțumim niciodată cu ceea ce am făcut, ci să țintim mereu mai sus!

IONIȚA P. MARIA
cl. a VI-a B,
Școala de 7 ani
„Al. I. Cuza" Fălticeni

Aș vrea să fiu ca ei

Am citit un articol. În el era vorba despre marinari. Se povestea cum i-a prins furtuna pe mare, cum s-a defectat ceva la motor și cum cîțiva marinari comuniști, cu prețul vieții lor, au intrat în cazanul încins pentru a-l repara. Altădată, am fost în vizită la Combinatul de celuloză de la Chișcani. Am făcut cunoștință cu muncitorii de acolo, în special cu membrii unei brigăzi de producție. Cei mai mulți erau fruntași, inovatori. Prin activitatea lor deosebită dăduseră combinatului produse de o calitate superioară, aduseseră economii de sute de mii de lei. Toate cele aflate despre ei m-au impresionat foarte mult. Apoi am mai fost și la alte întreprinderi: Laminorul II, Fabrica de plăci aglomerate, Fabrica de confecții... Și am văzut că peste tot muncitorii lucrează cu entuziasm și pasiune.

„Aș vrea să fiu ca ei", mi-am zis. Aflasem că marinarii care au intrat în cazanul încins, că mulți dintre muncitorii fruntași și inovatori pe care i-am cunoscut sînt comuniști, că ei sînt întotdeauna un exemplu demn de urmat. Și atunci hotărîrea mea de a fi asemeni lor a devenit și mai mare. Vreau să învăț bine pentru a munci așa cum muncesc ei.

CARAPACEA PETRE
cl. a VII-a
Școala de 7 ani nr. 10,
Brăila

Pentru a deveni o bună muncitoare

Despre cercul de textile de la Casa pionierilor din Arad am discutat mult cu Sütö Anna, din clasa a VII-a C a Școlii de 7 ani nr. 12. „Acolo învățăm foarte multe lucruri; să țesem, să croim materiale, să lucrăm fețe de mese, servețele. Eu, de pildă, sînt la acest cerc doar de anul acesta. Și totuși acasă, dacă veniți, puteți să și vedeți lucruri făcute de mine. Imi place foarte, foarte mult acest cerc".

Eram nerăbdătoare să aflu de la Anna cum de-i mai rămîne timp și pentru lucru, cînd mediile ei de 7, 8, 9, 10 dovedesc că mult timp și-l întrebuințează învățînd. La întrebarea mea despre rezultatele ei la învățătură, Anna mi-a răspuns fără să stea pe gînduri:

— Pentru a fi membru al unui cerc de la Casa pionierilor trebuie neapărat să înveți bine. Dar nu-i numai asta: învățînd bine, poți învăța mai repede o meserie, pentru că posezi cunoștințele teoretice. Și una fără alta nu se poate, înțelegeți?...

— Unde vei merge după ce vei termina clasa a VII-a? am mai întrebat-o pe Anna.

— Mi se părea că despre acest lucru am vorbit. La noi, în familie, este un fel de tradiție: tata este muncitor la „Tricoul roșu" unde a muncit și mama. Așa că, nici vorbă: în vară, voi da examen de admitere la Școala profesională textilă din orașul nostru. Pînă atunci însă, trebuie să învăț cît mai bine.

E. SKIBINSKY

Pentru a purta cu cinste steluța roșie

De ce doresc să obțin numai note foarte bune? Iată: datorită faptului că am îndeplinit toate condițiile pentru obținerea distincției pionierești, am primit mult dorita steluță roșie. Vreau și de acum înainte ca, prin rezultatele mele la învățătură, să pot purta cu cinste steluța roșie. Doresc să învăț și să muncesc în așa fel încît să devin un cetățean de nădejde al patriei noastre, să fiu bine pregătit pentru deprinderea meseriei pe care mi-o voi alege în viață.

MORARU LUIZA
cl. a IV-a C
Școala de 7 ani nr. 3,
Piatra Neamț

In Școala de 7 ani nr. 144 din Capitală este sărbătoare: tovarășa directoare Ecaterina Bogdan a fost propusă deputată în circumscripția electorală raională nr. 120 din raionul Nicolae Bălcescu din Capitală.

ȘTIRI

● Indeplinind o nouă condiție pentru primirea distincțiilor pionierești, pionierii Școlii de 7 ani din comuna Rociu, regiunea Argeș au organizat o excursie de două zile. Printre altele ei au vizitat în orașul Pitești fabrica de textile „11 Iunie", Uzinele Metalurgice de poduri metalice, grădina zoologică, teatrul de stat etc.

● La Școala de 7 ani din Balș, regiunea Oltenia, există o frumoasă orchestră a pionierilor care are 30 de acordeoane, 15 viori, un contrabas și multe alte instrumente. Ei pregătesc acum, în cinstea alegerilor de deputați ce vor avea loc la 5 martie, un frumos program artistic.

● In curind în comuna Costești, raionul Vaslui, se va da în folosința școlarilor un nou local de școală. Aici clasele sint mari, luminoase, călduroase. Pionierii pregătesc un frumos program artistic ce-l vor prezenta cu această ocazie.

● Clasa a VII-a C din Școala medie nr. 2–Oradea, a cîștigat un concurs „Cine știe mai bine". Intrebările au fost legate de pregătirile pionierilor pentru a deveni utemiști, de activitatea lor în vederea primirii distincțiilor pionierești.

● In cadrul duminicilor pionierești organizate de pionierii școlii din comuna Drăgănești, regiunea București, a avut loc, nu de mult, un concurs pentru cel mai bun recitator al școlii. Concursul a fost cîștigat de pioniera Iscru Felicia, din clasa a IV-a.

● O dată cu venirea frigului, pionierii din comuna Sîntana, raionul Criș, s-au îngrijit de păsărele. Au așezat căsuțele confecționate de ei iar acum au grijă ca niciodată să nu le lipsească hrana.

● Pentru a-i apăra de frigul iernii, și de iepuri, pionierii din comuna Bărăștii de Vale din raionul Vedea, au ajutat, cu toții, la învelirea pomilor din vecinătatea școlii, cu coceni.

S-a schimbat regiunea noastră

Nu de mult detașamentul nostru a ținut o adunare despre realizările regimului democrat-popular în regiunea noastră. Pentru această adunare fiecare dintre noi am avut sarcini precise.

Un grup de pionieri a studiat presa, alții au mers în diferite cartiere, unde și-au notat cu atenție în carnețelele lor tot ceea ce a înfrumusețat orașul.

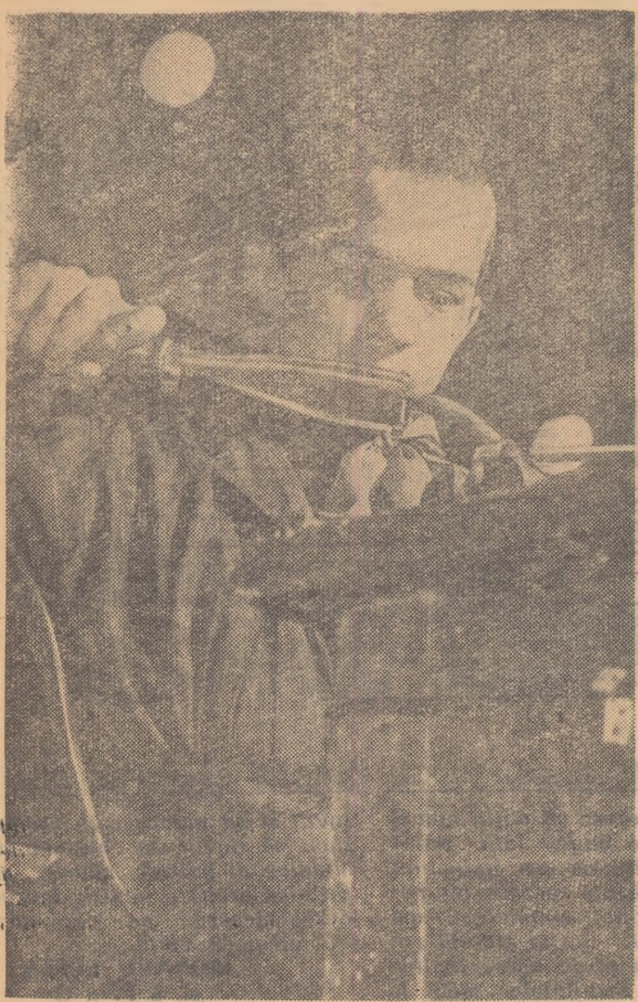
Cu datele culese de fiecare dintre noi am organizat o adunare. Aici am vorbit despre faptul că regiunea noastră ca și alte regiuni ale țării și-a schimbat nespus de mult înfățișarea în anii regimului democrat popular. S-a vorbit despre construirea și amenajarea celor 279 cămine culturale înzestrate cu biblioteci — unde mii de oameni ai muncii își petrec o parte din timpul lor liber. S-au spus lucruri foarte interesante despre cele 11 case raionale de cultură construite acum, în ultimii ani și care au o activitate deosebit de frumoasă. În ceea ce privește asistența medicală în regiunea Oltenia, noi am aflat cu această ocazie că numărul dispensarelor a crescut la 153, numărul caselor de naștere din regiune se ridică la 123. În ajutorul gospodăriilor agricole colective și întovărășiri, pentru recolte mai bogate, pentru ușurarea muncii colectiviștilor s-au înființat un număr de 18 S.M.T.

Apoi, cine n-a aflat despre uzina „Electroputere" care este o mîndrie a noastră, a tuturor. Aceasta a fost construită tot în anii regimului de democrație populară. Ea produce motoare electrice, transformatori de înaltă tensiune iar astăzi se lucrează la locomotivele electrice „Diesel".

Adunarea noastră a fost foarte interesantă și am avut multe, foarte multe lucruri de învățat. Sîntem mîndri de realizările obținute pînă acum în regiunea noastră, sîntem bucuroși de viața nouă pe care o trăim noi astăzi.

NIȚA IOANA
cl. VII-a B
Școala de 7 ani nr. 2, Caracal

Din viața pionierească

Toate meseriile sînt frumoase. Oare pe care o vei alege? Pionierul Domșa Constantin este deocamdată la prima întîlnire cu uneltele de lăcătușărie, dar,, cine știe, poate că în viitor el își va alege chiar această meserie!

Să ne cunoaștem PATRIA

Harta mare de pe perete am văzut-o de nenumărate ori: este a patriei noastre. Dar de data aceasta parcă prinde viață sub ochii noștri.

Vocea pionierei Bogdan Maria răsună puternic și sigur: „Copiii care se vor naște în acești ani în orașele Victoria, Onești, Bicaz își vor putea cu greu imagina că, nu cu mulți ani în urmă, orașele în care locuiesc n-au existat. Apoi, un alt pionier, Savu Gheorghe, vorbește de Brăila, de marele combinat de hîrtie și celuloză de la Chișcani. În depărtare, aproape de Brăila se vede orașul Galați. Peste cîțiva ani, la marginea orașului care cu ani în urmă a renăscut din cenușa fumegîndă a războiului, va străluci noul Combinat siderurgic.

— Pe litoral totul e nou și măreț. Vilele, restaurantele, magazinele, totul. Am văzut la mare muncitori, oameni vrednici, bucurîndu-se din inimă de minunatele condiții create de regimul nostru pentru petrecerea zilelor de odihnă.

La un moment dat, mici dansatori apar pe scenă în frumoase costume bănățene vorbind parcă în dansul lor despre noul Banat, de Reșița, soră bună cu combinatul siderurgic de la Hunedoara, de noile uzine „Iosif Rangheț" și „Ghiorghi Dimitrov" pe poarta cărora ies produse purtînd cu mîndrie inscripția „Fabricat în R.P.R.".

Cîntece, poezii, povestiri despre meleagurile dragi, ale patriei. Pe unele din aceste locuri pionierii detașamentului clasei a VII-a B de la Școala de 7 ani nr. 2 din Arad le-au văzut în excursii. Pe altele, le cunoșteau din ceea ce citiseră. Documentarea asupra a tot ce este nou în patria noastră, dovadă grăitoare a realizărilor regimului nostru, a fost făcută cu multă rîvnă: vizite la întreprinderile din oraș, citirea știrilor de pe marile șantiere de construcții, discuții cu cei ce le-au văzut.

Tovarășa instructoare Rodica Cilan, împreună cu tovarășul profesor de geografie Costin i-au ajutat pe pionieri în ordonarea și gruparea materialului în așa fel încît în expunere să fie prezentate cele mai de seamă realizări din țara noastră în anii puterii populare.

Pionierii sînt dornici de a cunoaște cît mai bine realizările mari pe care poporul nostru muncitor le înfăptuiește sub conducerea înțeleaptă a partidului. Astfel, de pildă, oricine se va duce la Școala medie nr. 2 „Olga Bancic", din Arad va vedea o frumoasă hartă a țării noastre în relief, lucrată de pionieri și elevi reprezentînd cele mai importante centre industriale și șantiere de pe cuprinsul patriei.

In multe din adunările lor, pionierii prezintă cele mai de seamă realizări, care transformă țara noastră într-o grădină înfloritoare.

Cunoașterea fiecărui succes, a fiecărei construcții, a fiecărei case noi ridicate pot înlesni organizarea unor adunări în care pionierii să vorbească despre viața nouă a țării noastre. Așa au procedat pionierii clasei a VII-a B de la Școala de 7 ani nr. 2 din Arad, care cunoscînd foarte bine locurile pe care le-au evocat au realizat o adunare frumoasă și interesantă.

OANA MAGDU

Voi ce părere aveți?

Incepînd din acest număr, veți întîlni în gazeta noastră semnătura unui nou colaborator: instructorul de pionieri Victor Hulubaș. E un tînăr utemist care îndrăgește activitatea pionierească și dorește să vă împărtășească și vouă din experiența sa, să vă ceară părerea în anumite probleme și să vă dea orice sfat pe care i-l veți cere în legătură cu munca pionierească din grupa, detașamentul și unitatea voastră. Puteți să-i scrieți oricînd pe adresa: gazeta „Scînteia pionierului". Pentru Victor Hulubaș.

In numărul de față, Victor Hulubaș își începe activitatea în paginile gazetei noastre prin articolul de mai jos.

★

Mă aflam pe la începutul anului într-una din clasele întîi de la școala la care sînt instructor. Invățătorul a indicat o ilustrație din abecedar și a întrebat: „Ce vedem, copii, în acest desen?" Am auzit răspunsul unui băiețaș:

— Vedem cum intră în magazin un om și o femeie.

— Cum adică? a izbucnit învățătorul de la catedră, cum adică un om și o femeie?? Femeia nu este om??

Am fost, mărturisesc, puțin mirat de izbucnirea învățătorului. Ziceam: băiatul e în clasa întîi... s-a exprimat greșit.

Mi-am amintit de această întîmplare de curînd cînd am fost căutat la Camera pionierilor de un băiat.

— Vă așteaptă un om și o femeie, tovarășe instructor.

Băiatul nu mai era în clasa întîi. Era pionier. L-am privit atent, apoi mi-am continuat lucrul. Băiatul a repetat. Am ieșit în ușă, apoi i-am spus:

— Văd doi oameni.

— E cu „dînsa"...

— „Dînsa" este mama unui coleg de-al tău!

Pentru că mi s-a părut că n-a înțeles prea bine atunci, deschid din nou problema aceasta în rîndurile de față. A fost, într-adevăr, o vreme cînd femeia avea o situație inferioară. Aproape că nu era socotită om. Pe vremea aceea se spunea „un om și o femeie". Acele timpuri au trecut însă. In țara noastră femeile se bucură de drepturi depline, ele urcă pe schelele construcției socialiste, cot la cot cu fiii, frații și soții lor și întregul popor le cinstește.

Atunci mai e cu putință ca unii pionieri să preia unele rămășițe ale concepțiilor vechi? Ajuns aici, îmi voi îngădui să trec în revistă cîteva manifestări din unitatea noastră. Unele pledează cu hotărîre: nu, pionierii-băieți și fete — se poartă tovărășește, se ajută, se critică dacă e cazul, dar se respectă reciproc.

La cercul mîinilor îndemînatice, am văzut băieți ajutînd fetelor. Nu pentru că s-ar fi îngrijit de gingășia mîinilor lor ci fiindcă așa socoteau ei că trebuie procedat pionierește.

Nimeni nu s-a mirat. Nimeni n-a spus:

— Pentru că ai ajutat o fată eu nu mai stau în bancă cu tine.

In clasa a V-a era un copil cu haina pătată de ulei, în care pe zi ce trecea se îmbiba praful. Mama lui era internată în spital. Fetele din grupă au scos petele, i-au curățat și i-au călcat haina. Nu cred că i-a trecut prin cap vreuneia din cealaltă grupă să spună:

— Pentru că ai ajutat pe Vasilescu eu nu mai vorbesc cu tine.

Am văzut pe fetele dintr-a VII-a ajutînd la învățătură pe cei doi-trei băieți care spuneau: „matematica nu-mi intră în cap" — pînă ce pe toți i-au adus la Olimpiada micilor matematicieni Aș putea să vă dau nume. Nu mi-ar fi teamă că pentru acest lucru cineva va zice:

Dacă le-aș întîlni în tabără, n-aș vrea să fiu într-un detașament cu ele.

In schimb, alte manifestări nu mai pledează cu aceeași hotărîre pentru respectul reciproc.

Așa, mărturisesc, mi-ar fi frică să nu văd, cînd o pionieră trimite unui băiat un bilețel cu cuvintele: „Mîine adunare de grupă" — pe cîțiva înghiontindu-se pe furiș și clipind cu înțeles din ochi: „Ia te uită, își trimit bilețele". De ce aceasta?

Mi-ar fi frică apoi ca, pregătind o serbare cu dansuri populare, cîteva fete să nu zică: „Dansăm noi între noi fetele. Facem noi și pe băieții. N-avem nevoie de ei! De ce oare? După cum nu sînt de loc sigur că dacă s-ar ridica problema ca mama să-i ceară băiatului s-o ajute la spălatul vaselor, acesta n-ar răspunde:

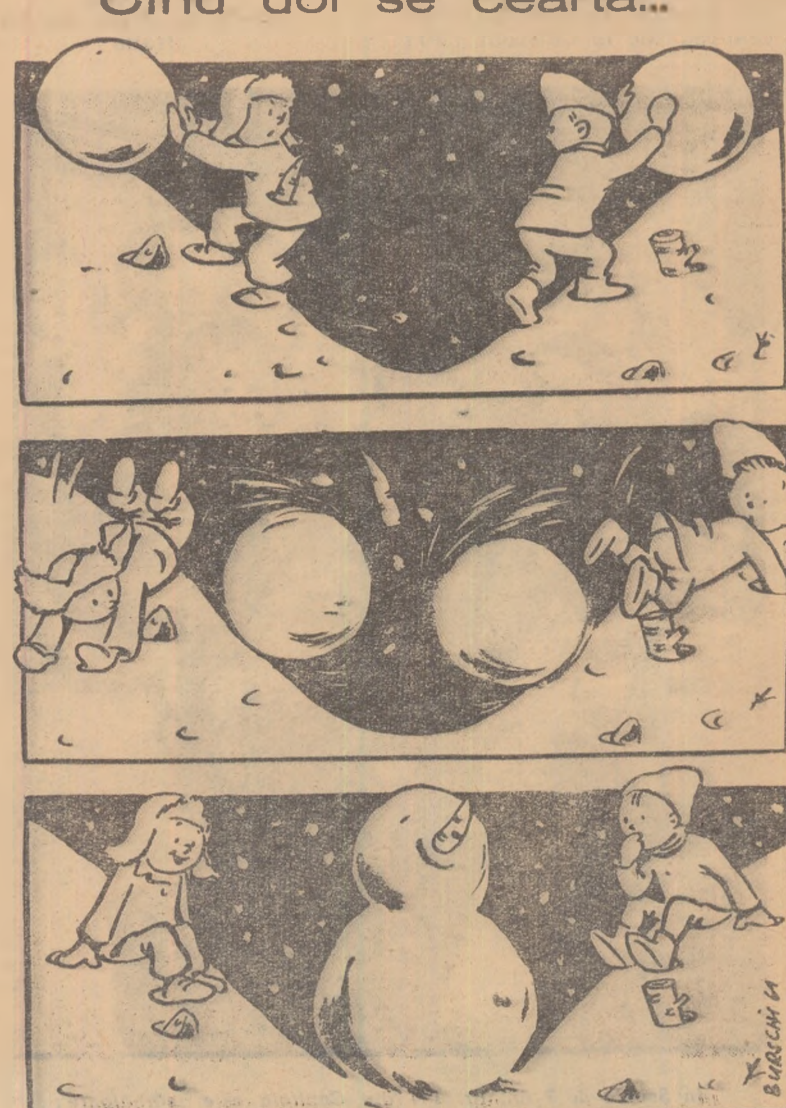
„S-o facă sor'mea: e fată".

De ce? De ce?

M-am gîndit să discutăm toate aceste lucruri aici, în coloanele gazetei, împreună. Să lămurim pe toți acești „de ce?" și desigur și alții, legați de prietenia dintre băieți și fete. Gîndiți-vă și scrieți-mi.

Instructor de pionieri
VICTOR HULUBAȘ

Cînd doi se ceartă...

...al „treilea" cîștigă

DRAPELE GLORIOASE

În anul 1955 s-a îndreptat spre Antarctida, într un lung și anevoios drum, prima expediție sovietică. Pionierii Școlii nr. 661 din Moscova au avut cinstea să petreacă expediția. Membrilor expediției polare pionierii le-au adus în dar drapelul unității lor.

Primind drapelul, șeful expediției, eroul Uniunii Sovietice Somov, a promis solemn, în numele membrilor expediției, că vor înfrînge toate greutățile și vor înălța drapelul pionieresc pe pămîntul Antarctidei.

Peste cîteva luni, la școală, a sosit următoarea telegramă: „la 19 mai, în ziua de naștere a organizației de pionieri „V. I. Lenin", la stația „Pionierskaia" a fost înălțat la 9 dimineața, în zăpada antarctică, sub salutul rachetelor multicolore, alături de drapelul de stat al patriei noastre, steagul unității de pionieri de la Școala nr. 661 din Moscova".

Drapelul pionierilor ridicat pe catarg a devenit simbolul prieteniei dintre membrii expediției și toți pionierii Uniunii Sovietice.

Cînd participanții primei expediții sovietice în Antarctida au terminat munca lor și s-au întors la Moscova, au adus cu ei drapelul pionierilor pentru a-l înapoia școlii. Ei au mai hotărît să predea unității, spre păstrare veșnică drapelul lor, al membrilor expediției „Mirnîi".

Geograful Dralchin, radistul Vetrov și alți participanți ai expediției s-au întîlnit cu pionierii povestindu-le în ce condiții grele au lucrat ei în Antarctida. Pe copii i-a interesat totul: cum s-au simțit membrii expediției la o temperatură de minus 70—80 de grade, despre ultimele date în legătură cu adîncimea măsurătorilor, pentru ce în Antarctida nu sînt insecte și bineînțeles, multe întrebări despre pinguini. Doar una este să citești despre toate acestea în cărți și cu totul alta să-i asculți povestind pe membrii expediției.

Membrii expediției au dăruit copiilor o cheie uriașă (aceasta este cheia simbolică a stației „Pionierskaia"), un album cu aspecte din viața expediției în Antarctida.

Acum în sala de festivități a apărut „Colțul Antarctidei" Aici se păstrează drapelele care au atins locuri foarte apropiate de Polul Sud, daruri, scrisori, telegrame.

Din revista sovietică „Pioner"

Un nou dar. Anul acesta au început să învețe în școală nouă, au primit, ca toți copiii patriei, manuale gratuit și acum... În Școala de 7 ani nr. 10 din Buzău a sosit material didactic. Pionierii sînt nerăbdători, deschid cutiile mari. Un aparat de radio cu stație de emisie și recepție, un motor cu combustie internă, telefoane, sonerii, balanțe. În alte cutii sînt aparate optice, oglinzi concave, convexe. Bucuria copiilor nu cunoaște margini. Abia așteaptă orele de fizică și chimie să facă experiențe, să-și însușească cît mai temeinic lecțiile predate în clasă. Valoarea materialelor didactice noi primite se ridică la circa 30.000 de lei.

Școala în trecut ...și azi

În orașul Brașov, ca pretutindeni în întreaga țară, se înalță școli moderne, luminoase, spațioase. Și Școala de 7 ani nr. 15 dată în folosință în anul 1960 se înscrie printre sutele de școli noi, dar neprețuit al partidului, pentru cei mai mici locuitori: copiii.

Am început să muncesc ca învățătoare acum 35 de ani, într-un sat cu mulți neștiutori de carte, așa cum erau toate satele de la noi în vremea regimului burghezo-moșieresc. Sălile de clasă erau mici, material didactic nu exista, copiii veneau de la mulți kilometri depărtare, iar alții nu veneau de loc, fiind nevoiți să muncească la chiaburi. Învățătorul de dinaintea mea murise otrăvit de exploatatorii satului. Greu mi-a venit să fiu învățătoare în aceste condiții. Așteptam în fiecare toamnă, cu frica în sîn, definitivarea. Nu aveam de loc siguranța zilei de mîine. Au fost ani (de pildă, 1932—1933) cînd nici nu am primit salariu.

Așa înțelegea burghezo-moșierimea să „sprijine" învățămîntul: prin lipsă de școli, prin taxe enorme, prin persecutarea copiilor de oameni ai muncii, prin dispreț față de nobila misiune a învățătorului. Rezultatul: în trecut, țara noastră era printre țările cu cei mai mulți analfabeți.

Altfel stau lucrurile în zilele noastre. Puterea populară a adus înnoiri de seamă și în învățămînt. Analfabetismul a fost complet lichidat. A crescut numărul învățătorilor și profesorilor; ei se bucură în statul nostru democrat-popular de cinste, de prețuire. S-au clădit sute de școli noi. Numai în orașul nostru s-au ridicat în ultimii doi ani 3 școli, cu 8 și 16 săli de clasă, o școală de 4 ani, iar în acest an se va da în folosință o nouă școală medie, cu 16 săli de clasă. N-am pus la socoteală etajarea unor alte școli, adăugirea lor cu noi săli de clasă. Astfel, numai școlii noastre i s-au adăugat încă 5 săli.

Sau, să luăm manualele pe care voi, elevii din clasele I-a, a VII-a, învățați zi de zi. Incepînd din acest an, ele vi s-au acordat gratuit, printr-o hotărîre luată de cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. În viitor, veți primi gratuit și rechizitele școlare. Pînă în anul 1965, din fondurile statului nostru democrat popular se vor construi încă 15.000 săli de clasă.

Muncesc ca învățătoare de 35 de ani, copii, și pot să vă spun: ceea ce a înfăptuit și înfăptuiește partidul în țara noastră pentru ca voi, cu toții, să puteți deveni oameni culți, instruiți, întrece cele mai îndrăznețe visuri pe care mi le făceam în trecut. Curînd, la 5 martie 1961, va avea loc un eveniment deosebit: alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în Sfaturile populare. Noi, părinții, învățătorii voștri, toți oamenii muncii, întîmpinăm acest eveniment cu însuflețire. În această zi vom da votul nostru candidaților pe care i-am propus, muncitori și țărani, intelectuali și artiști, pe care îi cunoaștem din munca de fiecare zi și cu care ne-am străduit împreună, sub conducerea partidului nostru, să muncim pentru înflorirea patriei. Voi nu aveți încă vîrsta la care un cetățean are dreptul la vot, dar vă puteți totuși încadra în acest șuvoi de entuziasm cu care întreg poporul întîmpină alegerile, și anume, învățînd cît se poate de bine.

OTILIA DRAGOMIRESCU
directoarea Școlii de 7 ani nr. 2, Bacău

LINIȘTE! ÎNVĂȚĂM!

Că atunci cînd înveți ai nevoie de liniște este ceva de la sine înțeles. Nu e nevoie de anunțuri speciale, de pancarte și nici măcar de rugăminți. Este de-ajuns ca cei din jurul tău să te zărească cu manualul în mînă, sau aplecat peste caiet, ca vorba lor să se prefacă în șoaptă și șoapta în tăcere. N-ai străbătut bine două-trei paragrafe din lecția nouă, de-abia ți-ai ascuțit creionul pentru a deschide taina unei analize sau a unui exercițiu, că cei din jur au și țesut în preajma ta covorul moale al tăcerii.

Este cît se poate de clar. Liniștea este coperta învățăturii. O știe orice copil.. E un lucru elementar.

O știe, într-adevăr... în ceea ce-l privește. Dar uită, nu arareori, acest „lucru elementar" cînd e vorba de alții. Uită e bine-zis, pentru că zgomotul nu se face dinadins. Te așezi sub geamul colegului și, în timp ce el se luptă să scoată niște rădăcini pătrate, pe tine te-a apucat brusc pasiunea fluieratului artistic.

— Nu te supăra. Mă deranjează șuieratul tău. Am de învățat. N-ai putea să șuieri mai departe?

— A, iartă-mă. Nici nu mai șuier. Cînt din muzicuță.

— Știi ce te rog?

— Știu. Să nu mai cînt din muzicuță.

— Da. Nu prea se acompaniază bine cu teorema lui Thales.

— Ai dreptate. Iartă-mă.

Dar nici n-a apucat probabil colegul să dea din nou ochii cu Thales, severul stăpîn al geometriei de pe trimestrul I, că din buzunarul în care ai înfundat muzicuța a și sărit o minge de cauciuc. Mingea sare mai întotdeauna la picioare. Și unde e o minge și două picioare, mai apar totdeauna și alte picioare. Și unde sînt prea multe picioare și o singură minge, aproape că nu se poate fără altfel de... muzicuță.

— La mine! Aici! „Printre"! Șut! Paaas! Aide, Gata! Gool!

Gîndește-te bine... De cîte ori și cîte microstadioane n-ai organizat sub ferestrele colegilor tăi? De cîte ori, regretînd parcă faptul că locomotivele nu părăsesc calea ferată (dintr-o explicabilă antipatie față de pavaj) n-ai adus șuierul lor pe trotuarul străzii? Dar parcă o singură dată ai transformat trotuarul în pistă de automobilism? Sau chiar în port, din care, din minut în minut, vapoarele își anunță cu sirena lor plecarea? Gîndește-te bine, se poate învăța așa?

— Eu, nu!...

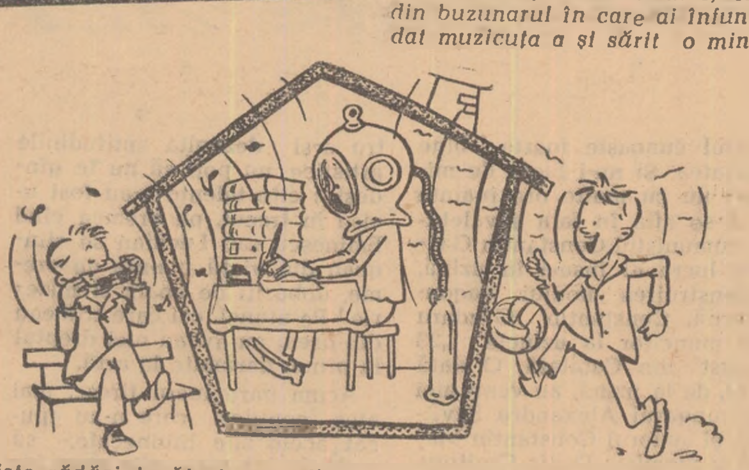
Nici alții. Nimeni. Dar asta nu e totul. La fiecare a treia — a patra stradă, în toate orașele țării sînt școli. Învață acolo sute de copii. Privește o singură dată, de curiozitate, orarul întregii școli. Gîndește-te la miile de școli din întreaga țară. O să vezi vastitatea muncii ce se desfășoară ceas de ceas... Ca într-o imensă țesătorie firele cunoștințelor se împletesc, se leagă, se adaugă, dau țesătura trainică a științei... Un țipăt în curte destramă zeci, poate sute de fire... și undeva, țesătura va ieși defectuasă, se va destrăma.

Gîndește-te la acest lucru! Și atunci, cînd ai o oră liberă, sau ai întîrziat, sau ai programul după-amiază, înainte de a scoate un țipăt pentru mingea ce amenință să iasă în corner, aruncă-ți ochii la ferestrele școlii. Căci ca pe o imensă pancartă fixată pe fațada școlii, ferestrele acestea spun:

„LINIȘTE! SE ÎNVAȚĂ!"

Lasă să iasă mingea în corner. Mai bine un corner în plus decît o cunoștință în minus. Nu-i așa că ești de acord? Îți mulțumim...

MIRCEA SÎNTIMBREANU

Numeroase sînt Casele de cultură ale tineretului, construite în anii aceștia, anii puterii populare. Și cît de plăcut și instructiv e să-ți petreci timpul liber în tovărășia unei cărți, a unei piese de teatru, a cîntecului sau a jocului înaripat. Iată, în fotografie, un aspect de la Casa de cultură a tineretului „Vasile Roaită" — raionul Grivița Roșie din Capitală.

Așa cum s-a stabilit la Congresul al III-lea al P.M.R., începînd din anul școlar în curs, toți elevii din clasele I-a — a VII-a inclusiv, primesc complet gratuit manualele școlare.

Numai în cursul anului școlar 1960—1961 au primit gratuit cărți școlare un număr de 2.300.000 elevi!

In foto: aspect de la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", unde se tipăresc și manualele voastre școlare.

Se înfrumusețează locul natal

Dacă un călător care a trecut acum 15-20 de ani pe meleagurile noastre ar veni din nou azi, să vadă comuna în care trăiesc, ar rămîne uimit. S-au schimbat atîtea lucruri și atîtea altele continuă să se schimbe. Pe zi ce trece comuna noastră se face mai frumoasă, devine mai bogată, iar viața oamenilor e tot mai înfloritoare. Azi, în comună avem un cămin cultural nou, cu o sală de spectacole de peste 400 locuri, cu o bibliotecă ce are cîteva mii de volume. Anul trecut s-a dat în folosință elevilor un local de școală medie cu adevărat grandios: 12 săli de clasă, laboratoare, atelier, club. In noile case ale colectiviștilor, o dată cu belșugul și viața nouă a intrat și strălucitoarea lumină electrică. Comuna noastră este electrificată. Ferestrele caselor colectiviștilor, a căminului cultural, a școlii luminate feeric, îți vorbesc parcă și ele de viața nouă, minunată ce o trăim azi.

BERESCU VIORICA
președinta unității de pionieri
comuna Băneasa, Dobrogea

UN TÎNĂR a îndrăgit ȘANTIERELE

E potrivit de statură, cu chipul înăsprit de ger și de vînturile care nu mai contenesc sus, pe schele. Are ochii ageri și îndrăzneți, fața prelungă, cu o expresie puțin severă, vorba sinceră, gesturile iuți și hotărîte. Mulți vizitatori, printre care și școlarii ce vin în grupuri pe șantier, țin să-l cunoască pe el, pe Gheorghe Bucelea. Ce a făcut el deosebit?

...Cu zece ani în urmă, un băiețandru dornic de fapte mari pleca din satul său natal, din Bărăgan, luînd calea șantierelor. Dorea, visa să devină constructor. Cînd Gheorghe Bucelea a ajuns pe primul șantier — la Bicaz — s-a oprit la fierarii-betoniști, dorind să împletească, la fel ca ei, nervii de metal ai construcțiilor. A învățat cu îndîrjire și pasiune meseria aleasă. După o vreme, cînd nici nu împlinise încă 19 ani, i s-a încredințat conducerea unei brigăzi de tineret. De atunci — zece ani au trecut — Gheorghe Bucelea n-a mai coborît de pe înălțimile marilor construcții.

Fabrica de ciment de la Bicaz, rafinăria din Dărmănești, zveltele vile, adevărate palate, de pe litoralul mării, rafinăria și uzina de cauciuc sintetic de la Onești — toate acestea fac parte din biografia lui Gheorghe Bucelea. La ridicarea fiecăreia dintre ele și-a adus și el contribuția entuziastă, cu hărnicie și avînt, cu pasiunea și romantismul tinereții.

La Borzești — unul din locurile unde odinioară „nu se întîmpla nimic", Gheorghe Bucelea a prins să înalțe, alături de alte sute și sute de muncitori entuziaști, o adevărată Hunedoară a chimiei romînești. Și aici el și-a ales ortaci de o vîrstă: 23 de flăcăi unește brigada sa de fierari-betoniști. Acestor tineri inimoși, conduși de Gheorghe Bucelea, li s-au încredințat lucrări dintre cele mai pretențioase la uzina de cauciuc și la rafinărie. Urmînd exemplul șefului de brigadă, nici unul n-a dat vreodată înapoi în fața greutăților. Lucrările au fost terminate totdeauna înainte de termen, iar calitatea lor — foarte bună. Mulți dintre tinerii din brigadă au învățat meseria aici, pe șantier, de la Gheorghe Bucelea. Constantin Stanciu, Alexandru Ivanov, Vasile Potecă, „elevii" săi au ajuns azi pricepuți șefi de echipe.

Dar Gheorghe Bucelea — crescut el însuși de comuniștii de pe șantiere — a știut să facă din acești tineri nu numai buni meseriași. El a știut să-i formeze ca oameni noi, înaintați. Brigada lor este un colectiv unit, sudat prin prietenie și respect reciproc. Tinerii merg împreună la cinematograf, la reuniuni sau în excursii, citesc mult și discută cu aprindere despre cărți și filme, ori despre fapte din viața tumultuoasă a șantierului.

Cele povestite pînă acum, te-au făcut să înțelegi în parte, cititorule, cum și-a cucerit aprecierea și stima tînărul constructor Gheorghe Bucelea, pe care comuniștii de pe șantier l-au primit în rîndurile lor. Dar mai este încă ceva. Tînărul nostru este autorul unei valoroase inițiative de economisire a materialelor de construcție. El folosește „pînă la ultima centimă", fiecare bucățică de material, calculează totul la milimetru, face inovații bazate pe studii și calcule migăloase. Este de-ajuns să amintim că inițiativa lui este aplicată de peste 1.200 de muncitori de pe șantierul de la Borzești care, anul trecut au reușit cu ajutorul ei să economisească materiale în valoare de multe milioane lei. Și o mai aplică în munca lor, cu aceleași rezultate, alte mii de constructori din întreaga țară.

I. CIURDAȘU

Crescătoarea de animale

Maria Cotiugă se grăbește spre grajduri. Vițelușii, cu boturile umede, cu urechile atente, așteaptă. De cum se deschide ușa, cu sprinteneală, o înconjoară pe crescătoare. Din cealaltă parte a grajdului își înalță capul, cît poate de sus, „Răileanca".

— Vin și la tine îndată, îi spune crescătoarea, zărind-o.

Așa se petrec lucrurile în fiecare dimineață. Se povestește despre „Răileanca" că nemulțumise pe toată lumea la început, cînd fusese adusă în gospodărie. Impungea și lovea pe oricine se apropia. De aceea o și numiseră „Răileanca". Nici mîncare nu i se putea da. Crescătoarea însă o primise cu dragoste ca și pe celelalte animale. Se purtase cu ea blînd, o îngrijise cu răbdare, o mîngîiase, îi dăduse să mănînce din mînă...

Dar nu numai „Răileanca", ci și „Furnica", și „Joiana", și „Căprița", și toate celelalte animale o așteaptă nerăbdătoare în fiecare dimineață pe crescătoare, să le dea de mîncare, să le îngrijească. De aceea, Maria Cotiugă nu vrea să întîrzie. Ea știe că are în grijă o întreagă avuție. Sectorul zootehnic al gospodăriei agricole colective din satul Chișcăreni, raionul Hîrlău, regiunea Iași, s-a îmbogățit mult. Are peste 100 bovine, 600 oi, păsări, cai.

...La aceasta a contribuit și echipa crescătoarei.

Muncă și artă

O sală spațioasă, în care lumina becurilor se revarsă din abundență. Nu se aude o șoaptă în jur. Și totuși, cîtă viață pulsează în încăperea aceasta înzestrată cu piedestaluri înalte, pe care sînt așezate... pînzele! Dar despre ce pînze este vorba? Pe una, iată, se conturează construcții înalte de noi blocuri de locuit. Alături, pe o altă pînză, se vede un grup de muncitori finisînd un vagon-cisternă. Mai încolo, pe o pînză dreptunghiulară, au răsărit șiruri de puieți cu crenguțe fragede, în jurul cărora copiii rîd bucuroși că i-au așezat strașnic cu rădăcinile în pămînt.

Pînzele par ecranele unor televizoare ce adună în această încăpere, ca într-un caleidoscop uriaș, crîmpeie din viața bogată care pulsează dincolo de ferestre — viața fabricilor și uzinelor, a șantierelor, a școlarilor...

Că e vorba de un atelier de pictură, ați ghicit. Dar oare, cine sînt cei care dau viață pînzelor?

★

Cu paleta într-o mînă și în cealaltă cu pensula muiată în culoare, Constantin Găzdaru pictează un piesaj industrial, un vagon-cisternă. Cîtă însuflețire, cîtă mișcare în gesturile muncitorilor care lucrează la acest vagon! Se vede că autorul cunoaște foarte bine realitatea. Și nu-i lucru de mirare: nu cu multe ore înainte de a se afla în fața șevaletului, comunistul Constantin Găzdaru lucra el însuși în uzină, la construirea noului vagon-cisternă. Constantin Găzdaru este muncitor la uzinele „23 August" din Capitală. O dată cu el, de la uzină, au venit aici și strungarul Alexandru Savitschi, și sudorul Constantin Marin, și utemista Otilia Croitoru. Ei, și alți oameni ai muncii din fabrici și uzine își petrec după-amiezele pictînd, studiind pe Mozart sau Enescu, însușindu-și arta coregrafică. Sînt elevi la Școala populară de artă!

Aflîndu-te în mijlocul elevilor de la Școala populară de artă, realizare a regimului nostru democrat popular, la școala în care oamenii muncii talentați au condiții minunate pentru a-și dezvolta aptitudinile artistice, nu poți să nu te gîndești: cîte talente n-au fost ucise în trecut, pe vremea cînd Eminescu sau Luchian se stingeau din viață înainte de vreme, doborîți de boală și mizerie! Pe atunci, cei care trudeau din greu, nu aveau nici dreptul la pîine, darămite la artă.

Acum pare lucru firesc, mai ales copiilor, care n-au apucat acele zile întunecate, să vadă în jur toate cîte s-au înfăptuit. Blocuri luminoase, șiruri de blocuri cu apartamente confortabile, școli de toate felurile în care să ne luminăm mintea. Astăzi e firesc să întîlnim, bunăoară, strungari minuind cu iscusință nu numai strungul, ci și arcușul sau penelul, creînd opere valoroase de artă.

A. DINU IFRIM

Prin sălile
Pag

Mizerie di
re, foamete,
mii ce secer
menești, sute
căzuți pe fr
greu și mai
clasa muncit
săracă. Iată
noastre prim
în care Romî
regimul b
Muncitorii, s
bătaia, închi
carea, păziți
darmilor, era
cească în sc
mizere sau
de cîteva or
ainte de r
tuația țăran
la sînge de
era la fel
populare clo
revoltă impo
și moșierilor,
țării. Datori
lucruri și s
Revoluții So
brie, lupta o
țara noastră
rii burghezo-
cu și mai n
tensifică gre
coală. Și, în
care grevele
colo unde m
bine organ
uneori, prin
cerea zilei
rea sau desfi
desființarea
tea însă, pr
sute de lup
închisori sau
pul manife
velor. Așa
13 decembr
liția și ja
dinul regelu
lește peste 1
au rănit cîte
tîmplat la g
octombrie 1
primată sînc
lăul Avereso
capitaliștilor

Lupta mu
fi însă încu
deplin. Lipse
tid politic
toare, care
să conducă
spre victoria
lui burghezo

Acest pa
călăuzească
de teoria
care să-i
reața sarcin

„Un n
nu așa
pictura l
muncitor
Găzdaru
„23 Au
Școala p
din Capi

Muzeului de Istorie a Partidului

...i din lupta poporului nostru

e în ce mai ma-
numărate epide-
mii de vieți o-
e mii de oameni
, un jug și mai
păsător pentru
re și țărănimea
e a adus țării
război mondial,
a a fost tîrîtă de
ghezo-moșieresc.
amenințarea cu
area, sau impuș-
e baionetele jan-
nevoiți să mun-
mbul unei hrane
ntru un salariu
nai mic decît în-
Și la sate, si-
exploatați pînă
oșieri și chiaburi
grea. Masele
oteau de ură și
iva capitaliștilor
mpotriva exploa-
acestei stări de
influența Marii
aliste din Octom-
nenilor muncii din
mpotriva orîndui-
oșierești, a cres-
lt. Muncitorii in-
ele, țăranii se răs-
întreprinderile în
se țineau lanț, a-
ncitorii erau mai
ați, ei obțineau
lupte grele, redu-
e muncă, reduce-
nțarea amenzilor,
ătăii. Toate aces-
n jertfa a zeci și
ători azvîrliți în
împușcați în tim-
tațiilor sau gre-
s-a întîmplat la
e 1918 cînd po-
darmii, din or-
, au ucis mișe-
00 de muncitori și
a sute. Așa s-a în-
reva generală din
20 care a fost re-
eros de către că-
u aflat în slujba
și moșierilor.
citorilor nu putea
nunată de succes
a un puternic par-
al clasei munci-
în fruntea luptei,
clasa muncitoare
împotriva regimu-
-moșieresc.
tid — care să se
în activitatea sa
marxist-leninistă,
a asupra sa mă-
i de a conduce cla-

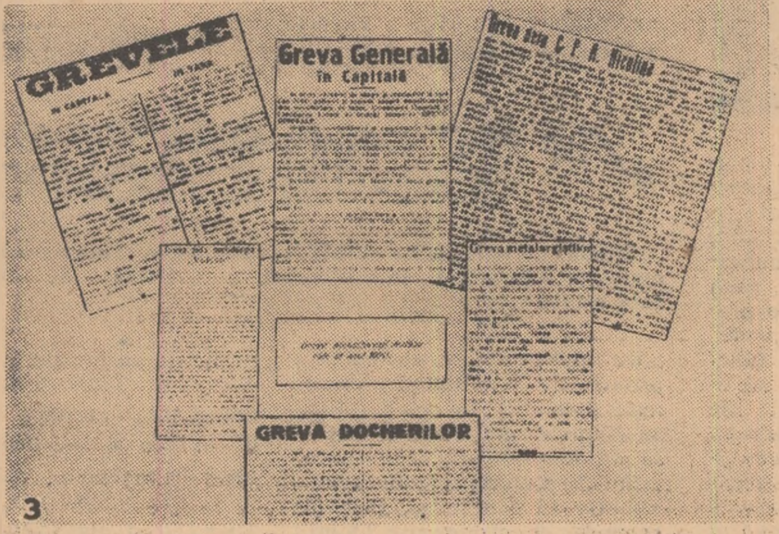
sa muncitoare și întregul popor pe calea înfăptuirii unei societăți din care să dispară exploatarea omului de către om — a fost Partidul Comunist Romîn care a fost creat la 8 mai 1921. Intregul nostru popor muncitor va sărbători în curînd 40 de ani de la crearea eroicului nostru partid, care a condus cu ințelepciune poporul nostru pe drumul luminos al socialismului.

Foto 1. O adunare a muncitorilor de la Arsenal și Pirotehnia din București — 1920.

Foto. 2. Manifestație muncitorească de 1 Mai în orașul Oradea — 1918.

Foto 3. Documente ale grevei muncitorești desfășurate în anul 1920.

GREVELE

Greva Generală în Capitală

GREVA DOCHERILOR

...n vagon-cister-
...se intitulează
... care lucrează
...ul Constantin
... de la uzinele
...gust", elev la
...opulară de artă
...lală.

Altădată și acum

De curînd, în arhiva Școlii elementare de 7 ani din comuna Galați, raionul Alba, a fost găsit un manuscris vechi de peste douăzeci de ani, intitulat „Studii și anchete asupra școlii primare de stat din comuna Galați, județul Alba". Desprindem din această lucrare cîteva aspecte din constatările făcute în anul 1941 de un învățător: **...Invățămîntul funcționează în mod neigienic, într-un local împrumutat.., ce are o vechime de 170 ani și care este în curs de ruinare. Cînd se revarsă pîrîul** (e vorba de rîul Ampoi — n.r.), **acest local de școală se umple cu apă pînă la ferestre. Școala nu are decît 10 cărți potrivite pentru învățămînt din 147 cîte are biblioteca. Școala nu are nici o catedră..., nu are medicamente...".**

Sărăcie, mizerie, neștiință de carte... O asemenea situație tragică există în majoritatea satelor, pe vremea regimului burghezo-moșieresc. Ea s-a schimbat o dată cu instaurarea puterii populare. Ca și toate celelalte sate ale patriei, Galațiul, satul despre care e vorba în manuscrisul de mai sus, a devenit de nerecunoscut.

Ce s-a realizat în domeniul învățămîntului?

Aici s-a înălțat, în anii puterii populare, o școală nouă, luminoasă, care oferă cele mai bune condiții de învățătură celor 203 elevi ce urmează cursurile ciclului I și II. Școala e înzestrată cu mobilier complet, nou, precum și cu un bogat material didactic (numai hărți are peste 60), are punct farmaceutic dotat cu medicamentele necesare (deși în comună există dispensar medical), iar elevii au la dispoziție o bibliotecă cu peste 1.000 de volume necesare procesului de învățămînt.

Strălucite realizări ale științei sovietice

Drum spre Cosmos

4 octombrie 1957: **este lansat satelitul artificial nr. 1 al Pămîntului** (83,6 kg).

3 noiembrie 1957: **satelitul nr. 2, avînd pe bord cățelușa Laika,** (508,3 kg.) **este plasat pe orbită.**

15 mai 1958: **satelitul nr. 3, un adevărat laborator cosmic** (1.327) **kg) începe să înconjoare Pămîntul.**

2 ianuarie 1959: **Lunik nr. 1, după ce trece la 7.500 km distanță de Lună, se plasează pe o orbită solară și devine primul planetoid artificial** (361,3 kg).

12 septembrie 1959: **Lunik nr. 2 atinge suprafața Lunii și depune pe ea stema U.R.S.S.** (390,2 kg).

4 octombrie 1959: **Lunik nr. 3 fotografiază fața invizibilă a Lunii și transmite prin televiziune imaginile obținute** (278,5 kg.).

15 mai 1960: **satelitul nr. 4 sau nava cosmică nr. 1** (4.540 kg) **părăsește Pămîntul.**

19 august 1960: **este lansat satelitul nr. 5 sau nava cosmică nr. 2; se reîntoarce pe Pămînt cabina spațială conținînd ființe vii (cățelușele Strelka și Belka, șoareci, muște etc. —** (4.600 kg).

1 decembrie 1960: **este lansată nava cosmică nr. 3** (4.563 kg).

4 FEBRUARIE 1961: a fost lansat un satelit artificial greu al Pămîntului, cîntărind fără ultima treaptă a rachetei purtătoare, 6.483 kg!

Un satelit de o greutate cu adevărat uimitoare, egală cu a cîtorva mașini luate la un loc, care călătorește cu o viteză amețitoare în jurul globului pămîntesc.

Satelitul artificial greu al Pămîntului, lansat la 4 februarie 1961, este înzestrat cu o importantă aparatură științifică și a fost plasat pe orbita dinainte stabilită avînd o perioadă de revoluție de 89,80 minute, planul orbitei avînd o înclinare de 64 grade și 57 minute față de ecuator.

Lansarea noului sputnik, care are o greutate de 80 de ori mai mare decît a primului satelit sovietic și de 485 de ori mai mare decît a primului satelit american, reprezintă o etapă importantă în cercetarea spațiului cosmic. Noua victorie a oamenilor de știință sovietici a apropiat ziua mult așteptată de omenire — ziua cînd primul om se va desprinde de pe Pămînt, zburînd către stele!

ATLAS PIONIERESC

UGANDA

La curtea domnitorului din Buganda (unul din cele patru state în care era împărțit teritoriul actual al Ugandei), s-au prezentat, prin 1862, doi cercetători științifici englezi, care au prezentat omagiile regelui englez, cerînd totodată învoirea să facă cercetări științifice prin țară. După cîtva timp, cei doi europeni s-au întors în Anglia. Zece ani mai tîrziu, în 1872, țara era invadată prin surprindere de trupele anglo-egiptene de sub comanda lui Gordon și Emin Pașa! Și se deplasau invadatorii cu atîta siguranță pe pămîntul acestei țări, de parcă ar fi cunoscut și cele mai mici detalii topografice. De fapt, așa și era: de aceasta se îngrijiseră cei doi „savanți" care întreprinseseră cîndva aci... „cercetări științifice".

Așa a început stăpînirea colonialiștilor în Uganda, care fiind cotropită în întregime, a devenit... „protectorat" englez.

Cît de „protectoare" a fost și este aripa neagră a colonialiștilor, o arată realitatea. Uganda are o suprafață de 243.410 km.p. și o populație de 5.600.000 locuitori, dintre care doar 8.000 sînt europeni. Dar în mîinile acestora din urmă se află cele mai bune pămînturi — peste 90 la sută din suprafața țării!

De aici, din Uganda, vasele engleze cară munți de bumbac și cafea, de cositor și aur. In schimb locuitorii acestei țări — una dintre cele mai bogate și frumoase țări africane, situată în regiunea marilor lacuri n-au nici pîine pe masă. Bolile epidemice, care bîntuie aci, seceră mii și mii de locuitori. O statistică recentă arată că din 100 de copii 40 mor înainte de a împlini vîrsta de 14 ani!

Aceasta fiind situația, nu-i de mirare că de-a lungul anilor, în Uganda au avut loc nenumărate răscoale ale băștinașilor împotriva greului jug colonial. O răscoală puternică, cea mai puternică de pînă acum, a izbucnit la începutul anului trecut. Trupele de ocupație au fost nevoite să recurgă chiar și la ajutorul aviației pentru a înfrînge răscoala. Mulți ugandezi și-au vărsat sîngele în acele zile, pentru libertatea patriei lor. Răscoala a fost înfrîntă dar nu și voința de luptă a poporului ugandez care dorește să trăiască alături de celelalte popoare africane libere o viață nouă, fericită.

De pe glob

MOSCOVA. — De curînd, în Uniunea Sovietică a început construirea conductei magistralei de țiței care va lega malurile Volgăi de Dunăre și Oder. Aceasta va fi cea mai mare conductă de țiței din lume, atît sub aspectul lungimii cît și sub aspectul capacității de transport.

Uriașa conductă, care va străbate ținuturi întinse, va avea o lungime de 4.500 km. adică va depăși lungimea întregului curs al Amurului.

LUANDA. — Pe străzile orașului Luanda, capitala Angolei, țară care se află sub stăpînirea colonialiștilor portughezi, au avut loc în noaptea de 4 februarie ciocniri violente între jandarmii dictatorului Salazar și grupuri de angolezi. Aceștia din urmă au atacat închisoarea civilă și militară din Luanda, unde sînt internați patrioții din Angola.

Au fost uciși un colonel și șapte jandarmi portughezi.

Deși răscoala a fost înfrîntă, ea a arătat încă o dată voința poporului angolez de a se scutura de jugul colonial.

ATENA. — Lipsa de școli, săli de clasă necorespunzătoare, taxe extrem de ridicate — sînt probleme la ordinea zilei în țările capitaliste. În Grecia, bunăoară, ceea ce contribuie ca mulți dintre copii să nu poată învăța carte, sînt și taxele de tot felul. Ziarul „Avghi" arată într-unul din articolele sale, în care se ocupă de situația grea a învățămîntului din Grecia, că elevii sînt obligați să plătească o serie întreagă de contribuții. Nevoile materiale, taxele ridicate, fac ca în Grecia „aproximativ 15 la sută din copiii de vîrstă școlară să nu urmeze de loc cursurile, iar un procent de 40 la sută să abandoneze școala primară chiar de la început".

ȘTIINȚĂ și TEHNICĂ

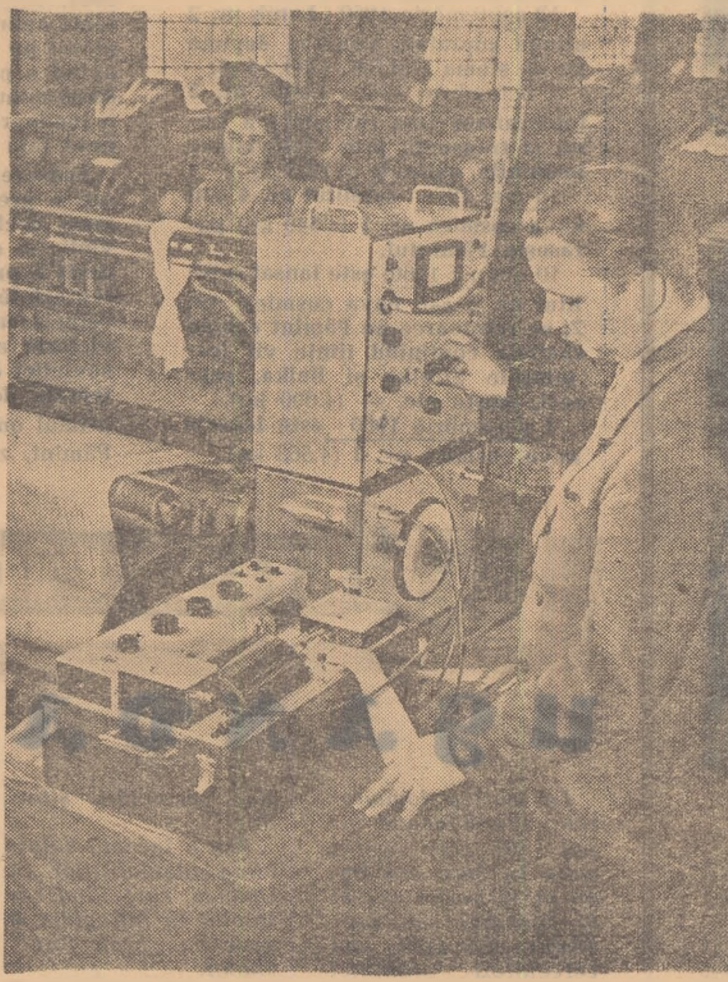
Un institut pentru protecția muncii

Intr-un frigider încăpător, la o temperatură de cîteva grade sub zero, a intrat un muncitor îmbrăcat într-un costum de un tip deosebit. In interior el încalecă pe un anumit fel de bicicletă, așezată pe un stativ. Sprijinit de ghidon, muncitorul învîrte la pedale, în timp ce frînele, acționate electric dinafară, îl obosesc, ca și cum ar fi parcurs, pe șa, un lung urcuș. Ieșit din cabina-frigider, muncitorul este supus unui control riguros: i se ia pulsul, tensiunea, i se cercetează respirația, costumul cu care a fost îmbrăcat.

Ați înțeles, desigur, că este vorba de un experiment. Scopul acestuia este acela de a verifica un nou costum de protecție contra frigului, destinat înlocuirii mult cunoscutelor pufoaice. Experiența a reușit: noul costum este mai ușor, mai călduros, ploaia nu pătrunde prin el, iar omul care-l poartă își păstrează ușurința mișcărilor.

...In anii regimului burghezo-moșieresc n-am fi putut asista la o asemenea experiență. Anii regimului de democrație populară au adus însă mari transformări în țara noastră. Pe lîngă victoriile obținute în producție, în știință, tehnică și cultură, s-au obținut mari realizări și în ceea ce privește asigurarea unor bune condiții de lucru oamenilor muncii.

Institutul de cercetări pentru protecția muncii din București (care a efectuat experimentul de mai sus), institut creat în urmă cu zece ani, este rodul grijii pe care o poartă partidul și guvernul nostru pentru oamenii muncii. Aici lucrează ingineri și tehnicieni electroniști, mecanici, medici și chimiști, care soluționează cele mai diverse probleme. Ce trebuie făcut, de pildă, pentru a apăra auzul muncitorilor de zgomotele halelor de cazangerie, a muncitorilor de la bancurile de încercare a motoarelor sau din halele unor întreprinderi? Pentru a găsi soluția cea mai bună, echipa de specialiști în acustică de la institut, împreună cu „lanțul electronic acustic" (vezi fotografia), se deplasează la locul cu pricina. Zgomotele respective sînt transformate de aparate în impulsuri electrice. Acestea sînt măsurate, filtrate, redate sub formă grafică, analizate. Concluzia: trebuie construiți pereți care să „absoarbă" zgomotul. Din ce material? Alte secții ale institutului intervin, alte cercetări încep. Pentru muncitorii de la cazangerii, de pildă, au fost create căști speciale numite *antifoane*, care opresc zgomotele dăunătoare, în schimb, vorbirea, (bazată pe sunete cu o frecvență mai scăzută), e lăsată să treacă.

Pentru muncitorii de la forjă, din hale cu cazane sau cuptoare, au fost create perdele de protecție speciale, dintr-o țesătură umezită. Ca un adevărat „ecran" termic, perdelele opresc radiațiile calorice.

Muncitorii din industria petroliferă vor putea folosi împotriva unei eczeme cauzate de contactul cu produsele petroliere, o *peliculă* creată de chimiștii și igieniștii institutului. Ca o alifie întinsă pe mîini, ea devine elastică și izolatoare. La terminarea lucrului, aceste „mănuși originale" pot fi ușor îndepărtate cu apă.

Alteori, dispozitivele construite aici sînt ceva mai complicate. Așa sînt „paznicii" electronici, dispozitive create pe baza celulelor fotoelectrice și releurilor. Mîna unui muncitor neatent se apropie prea mult de un valț sau de o presă. Celula fotoelectrică „vede" pericolul, releul intră în funcțiune automat și mașina se oprește singură. Pericolul de accidentare a fost înlăturat!

Acestea sînt numai cîteva exemple din activitatea intensă a institutului. Ele dovedesc că în țara noastră, cu adevărat *omul* este cel mai prețios capital și că statul nostru democrat popular are o grijă deosebită pentru sănătatea și viața oamenilor muncii.

ION CIOFU

Cea mai înaltă construcție din lume

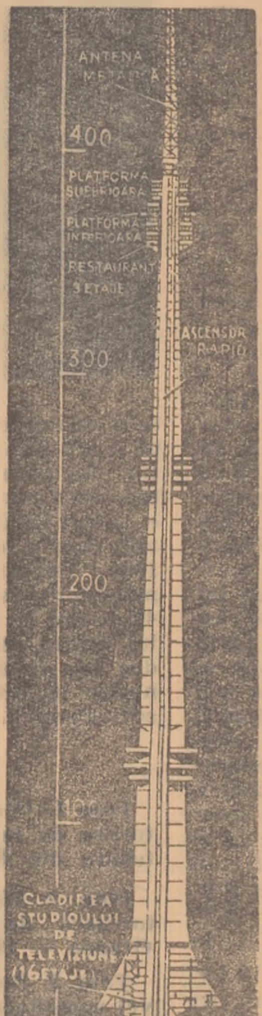
Peste puțin timp, ridicați cu ascensoare rapide, de pe o platformă situată la peste 300 metri de la suprafața solului, amatorii de priveliști vor putea admira Moscova și împrejurimile sale, de la înălțimea ametitoare a noului turn de televiziune.

Turnul de 520 m, care va fi cea mai înaltă construcție din lume, a ridicat o serie de probleme tehnice și arhitecturale deosebit de complicate. Amplasat în zona parcului Ostankino, pe un teren stîncos, giganticul edificiu are o fundație de numai 3 m adîncime! Forma turnului este conică (amintind de silueta zveltă a unei uriașe rachete cosmice, în poziție de plecare). Diametrul exterior, la partea inferioară, de 63 m, are 10 deschideri mari, înalte de 20 m fiecare. Bolțile vor duce într-o sală interioară frumoasă, cu picturi reprezentînd zborul omului în Univers. De la cota de 50 m în sus, pe înălțimea de 16 etaje, vor fi amplasate instalațiile studioului de televiziune. Pe înălțimea altor trei etaje, la 330 m, vizitatorii vor putea lua masa la restaurantul cu 240 locuri, sau vor ocupa cele 6—700 de locuri pentru turiștii amatori de priveliști.

Pînă la 392 m turnul va fi executat din beton precomprimat, partea superioară (antena de televiziune) fiind o construcție metalică de 116 m.

Edificiul zvelt, dar solid, va rezista la o presiune a vîntului de aproape două ori mai mare decît aceea obișnuită prin partea locului. Elasticitatea lui va produce la partea superioară oscilații aproape nesimțite, deși uneori ele vor putea ajunge pînă la 4 metri.

Acest monument, a cărei construcție a și început, va fi încă o victorie a constructorilor comunismului.

Să ne cunoaștem ORGANISMUL

Studiat de oameni de știință secole de-a rîndul, organismul omenesc reprezintă, de multe ori, o „vitrină" de curiozități. Iată cîteva:

Un mm³ de sînge cuprinde aproximativ 5 milioane globule roșii (hematii). In cei 6-7 litri de sînge ai unui om, „înoată" 35 miliarde hematii. Viața unor astfel de globule este de aproximativ 12 săptămîni. Deși pe secundă „mor" aproape 3,5 milioane hematii, un număr asemănător de globule le ia locul.

★

In afară de sodiu, calciu, magneziu ș.a., care se găsesc în corpul omenesc în cantități mai mari, în creier se găsește plumb, în glanda tiroidă — cositor, cupru, argint, zinc, în inimă — aluminiu, cupru și fier.

★

Pentru fiecare cuvînt pe care-l rostim este necesară funcționarea simultană a 72 de mușchi.

★

Capacitatea maximă de aer a ambilor plămîni, după cea mai profundă inspirație, este de 4.500 cm³. Zilnic prin plămînii noștri intră aproape 150 litri de oxigen și ies 100 litri de oxid de carbon.

★

Lacrimile joacă un rol deosebit în menținerea vederii, umezind globul ocular și îndepărtînd impuritățile. Lipsa lacrimilor este greu suportată, ochiul se usucă putîndu-se ajunge la orbire.

Savanții sovietici vindecă această boală, prin îndreptarea, pe cale operatorie, a canalului unei glande salivare spre ochi. Singurul inconvenient pentru persoana care a fost supusă acestei operații, este acela că, ori de cîte ori vede mîncarea începe să lăcrimeze. La masă, asemenea oameni „plîng".

Noutăți științifice și tehnice din țara noastră

La Institutul de energetică din București, a fost construită o mașină electronică de calcul, care rezolvă probleme, ecuații dificile, pînă la 32 de necunoscute, în mai puțin de un minut.

★

Un copil de șapte ani a fost redat vieții în urma unei complicate operații: timp de aproape o oră cît a durat operația direct pe inimă, o ingenioasă „inimă-plămîn-artificial" a preluat rolul dirijării circulației sîngelui în organism. Executată de o echipă de 30 medici de la spitalul Fundeni (București), operația reprezintă un strălucit succes al chirurgiei romînești!

★

A fost produs un nou erbicid (o substanță chimică numită simazină) pentru combaterea buruienilor încă mai înainte ca aceasta să răsară. Pe loturile cu porumb pentru siloz, unde a fost experimentat erbicidul, s-a obținut o recoltă de șapte ori mai mare.

★

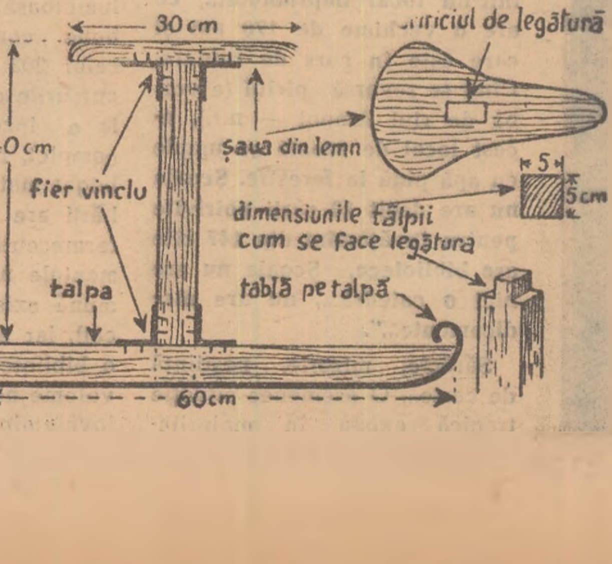
Galoși din material plastic, transparenți și subțiri ca foița de țigară; tapete (aplicabile direct pe pereți) care mențin zugrăveala proaspătă și sînt ușor de spălat; perdele din material plastic; foi de cort impermiabile și transparente în greutate mai mică de un kilogram... sînt numai cîteva din noile sortimente pe care le vor realiza fabricile de masă plastică din țara noastră.

Construiți-vă singuri:

O TROTINETĂ PENTRU GHEAȚĂ

Această originală trotinetă este pentru gheață. O puteți confecționa singuri dintr-o talpă de lemn (de 60 cm lungime și 5 × 5 cm grosime) care are partea din față rotunjită, pe toată lungimea tălpii se fixează o fîșie de tablă (vezi schița). Legătura între talpă și susținătorul șeii va fi întărită, pentru o mai mare rezistență, cu fier vinclu. Intreaga trotinetă poate fi vopsită cu un lac pentru lemn. Distracție plăcută!

Trăim o viață minunată

Sînt ani de atunci, dar totuși îmi amintesc bine. Eram în clasa întîi cînd am rămas orfană de amîndoi părinții. Nu aveam nici un fel de rude în acel sat și nici în altă parte. Și atunci cu ajutorul învățătoarei, a Sfatului popular, am fost trimisă aci, unde trăiesc și azi, la Casa de copii nr. 2 din Brăila. Pe atunci nu știam ce înseamnă o casă de copii și, de aceea, cînd am venit aci plîngeam. Azi însă, după 5 ani petrecuți la această casă, sînt atît de fericită, de veselă și bucuroasă. Despre felul cum trăiesc eu și alte aproape 100 de fete în această casă de copii aș putea, dragă redacție, să-ți scriu zeci de pagini. Ți-aș povesti despre sălile noastre de meditație, despre dormitoarele, întotdeauna calde, cu cearșafuri curate, cu perne albe ca zăpada, despre masa bună, gustoasă, pe care o primim aici, despre cărțile și caietele gratuite, despre îmbrăcămintea pe care o primim.

Aș putea să scriu pagini întregi despre grija profesorilor noștri, a pedagogilor, pentru a ne învăța, pentru a sădi în inimile noastre dragostea față de patrie, față de poporul nostru muncitor. In fiece clipă sîntem înconjurați de o nespusă dragoste și atenție, de îndrumare părintească. Toate acestea mă fac pe mine și pe noi toate, să iubim Casa de copii ca pe casa noastră părintească, să ne simțim ca lîngă părinții noștri adevărați. Și pentru condițiile minunate în care trăim și învățăm azi, pentru frumoasa viață a mea și a tuturor colegelor mele, mulțumesc din inimă partidului nostru drag, părinte al nostru.

LUNGU CHIȚA
Casa de copii nr. 2
Brăila

Steluțele roșii

In fiecare zi sosesc la redacție zeci, sute de scrisori care ne aduc vești de la corespondenții noștri — pionieri — din orașele și satele patriei. Și cum să nu deschizi cu nerăbdare plicurile, cînd sînt semnate de Mihalache Mariana sau de Cîrîc Elena, de Vrăjitoru Radu și de mulți alți prieteni vechi ai gazetei noastre!...

Acum aproape toți ne povestesc despre lucrul cel mai important din unitatea lor — primirea distincțiilor pionierești. „Ne pregătim cu multă tragere de inimă pentru a fi demni de steluțele roșii", ne scriu cei mai mulți dintre ei. Și ne povestesc despre întrecerile sportive din unitate, ne descriu felul în care pionierii mai pricepuți i-au ajutat pe ceilalți să învețe să patineze, să joace tenis. Din activitatea tuturor pionierilor claselor a V a—a VII-a nu a lipsit acțiunea de strîngere a fierului vechi. In mod deosebit ne-a impresionat hărnicia pionierilor de la Școala medie „N. Bălcescu" din Craiova. Tot în cadrul pregătirilor pentru primirea distincțiilor au intrat și vizitele la gospodăriile agricole colective, la întreprinderi, la locul de muncă al muncitorilor fruntași. Strîngerea spicelor, organizarea unor frumoase programe artistice pionierești au îmbogățit activitatea unităților de pionieri, i-au ajutat să îndeplinească cît mai multe din condițiile pentru primirea distincțiilor pionierești.

Steluțele roșii au sosit în multe unități de pionieri din regiunea Suceava și Banat, Cluj și București, Maramureș și Brașov... Peste tot ele strălucesc cu voioșie și vin să spună că acolo sînt mulți pionieri harnici și silitori.

Dar corespondenții transmit nu numai aceste vești ci și gîndurile lor de viitor: „Vrem ca tot mai mulți pionieri să devină purtători ai distincțiilor pionierești". De peste tot aflăm această dorință, și ajutorul pe care îl dau pionierii cei mai buni colegilor lor, ne îndreptățește să credem că dorința lor se va realiza.

(Din scrisorile sosite la redacție)

In cinstea ALEGERILOR

Repetiție generală. Pionieri din Școala de 7 ani nr. 10 din Buzău pregătesc o serbare pe care o vor prezenta zilele acestea la „Casa alegătorului"

Spectatorii au întîmpinat cu aplauze pe micii artiști. Îndemnurile părinților, privirile calde ale cunoscuților, aplauzele celor pe care nu o dată copiii îl văzuseră în rîndurile spectatorilor, împrăștiară și ultimele sentimente de nesiguranță ale pionierilor. Din primul rînd al corului, singură, zîmbind, cu încredere, se desprinde pioniera Candrea Luminița, din clasa a V-a. Luminile puternicilor becuri sînt răsfrînte de steluța roșie pe care Luminița o poartă pe piept. „Programul prezentat de pionierii Școlii de 7 ani „Dr. Petru Groza" începe cu cîntecul „Republică măreață vatră".

De la primele acorduri spectatorii sînt cuceriți. Vocile cristaline ale pionierilor cîntă viața nouă a patriei, dragostea lor pentru frumoasa noastră țară, recunoștința pentru partid, pentru înfăptuirile sale.

Acesta nu este primul program pe care pionierii Școlii de 7 ani „Dr. Petru Groza" din orașul Deva îl prezintă în anul acesta în fața spectatorilor. De data aceasta însă spectatorii sînt muncitorii, tehnicienii, gospodinele și pensionarii, toți — cetățeni ce locuiesc în raza circumscripției electorale orășenești nr. 18 din oraș. Candidată a circumscripției electorale orășenești nr. 18 pentru alegerile ce vor avea loc la 5 martie, a fost propusă Viorica Ștefănescu, muncitoare tipografă la întreprinderea „1 Mai" din Deva. După această adunare, pionierii școlii au prezentat un program artistic. Au cîntat și au recitat poezii în limba romînă și maghiară, au dansat. Spectatorii au fost încîntați de felul cum s-au pregătit pionierii. Iar acum, în aceste zile pionierii școlii se pregătesc din nou. Invață noi cîntece, noi poezii, noi dansuri. Vor ca în ziua de alegeri, alături de celelalte echipe artistice, să se prezinte și ei în fața alegătorilor cu un program cît mai frumos.

Adrese ale pionierilor de peste hotare

Klaus-Peter Schmelzer
Haale/Saale
Humboldtstr. 51-II.
D.D.R.

Keskeny Arpad — pionier cl. a VI-a
Budapest XII-le
Cinegeut 8/c

Jiri Simàk pionier
C.S.S.R. Pripyehy ê 35
p. Vapno u Prēlouce

Colectivul clasei a V-a C grupa a IV-a
C.C.C.P. Ярославская обл.
г. Ярославль ул. Советская
Средняя щкола № 3

Окуловой Асе Евдокимовне
pionieră cl. a IV-a

Р.С.Ф.С.Р Архангельская обл.
Мезенский р-он
д. Сафаново

Colectivul clasei a VII-a A
Уз. С.С.Р.
Сухан-Дарьинская обл.
гор. Денац ул. Советская
школа № 2, имени Ахунбабаева

Ивана Ив. Баланово
pionieră cl. a VII-a
Н. Р. Б. г. Казанлык
ул. Ем. Манолов 17

Pionierii Școlii de 7 ani din Topoloveni, regiunea Argeș, poartă corespondență cu pionierii multor țări: Uniunea Sovietică, Germania, Bulgaria... Pioniera Marinescu Magda, din clasa a VII-a B, a primit astăzi cu bucurie un pachet de la Engler Gabriela din Rupperdorf (R.D.G.) El conține o cravată și o insignă a pionierilor germani și cîteva ilustrate.

SPORT

In cadrul Spartachiadei

Cu multă nerăbdare am așteptat ca pămîntul să se acopere de mantia albă a zăpezii. Acest lucru, îl doream cu atît mai mult cu cît urma să începem întrecerile sportive din cadrul Spartachiadei de iarnă a pionierilor și școlarilor.

În zilele de 28 și 29 ianuarie profesorul nostru de sport cronometra cu multă emoție, timpul în care pionierii parcurgeau distanțele: unii cu săniuța, alții cu patinele sau cu schiurile. Emoții, veselie, aplauze. Printre fruntașii Spartachiadei la patinaj s-au clasat următorii pionieri: Țogoe Mircea, Atanasiu Dorin, Szabuka Victor, Henț Mihai.

Pîrtia de săniuș a fost parcursă cît se poate de exact și frumos de pionierii Olteanu Iosif, Hinț Nicolae și Gabor Mariana.

Deși terenul era mai puțin indicat pentru schi și zăpada era destul de mică, am reușit să desfășurăm și întrecerile la această probă. Rezultatele cele mai bune au fost obținute de pionierii Țogoe Mircea și Peica Septimiu.

Pînă acum, cel mai intens ne-am pregătit la șah. La această probă avem mulți participanți pregătiți foarte bine. Întîlnirile vor fi, desigur, viu disputate și, mai ales de data aceasta... comentate. Peste cîteva zile se vor desfășura întrecerile pe școală și la această probă.

Colectivul de conducere al unității de pionieri
Școala medie Ilia, Hunedoara

Pe lacul Moștiștea

Nu departe de satul Sandulița din raionul Lehliu se întinde ca o oglindă uriașă lacul Mostiștea. Dacă vrei să cobori din Săndulița spre lac nu-ți trebuie altceva decît patine sau săniuță și în cîteva minute iată-te ajuns pe luciul sclipitor al gheții.

În duminica cînd am poposit noi la Săndulița, dinspre sat au coborît pe lacul Moștiștea 166 de copii care au ținut să fie prezenți la startul întrecerilor de săniuș și patinaj din cadrul fazei de detașamente al Spartachiadei de iarnă.

Numărul concurenților din fiecare detașament fiind foarte mare, încă de la început s-a prevăzut o luptă aprigă pentru cucerirea titlului de campion al detașamentului la patinaj sau săniuțe. În afară de aceasta concurenții doreau nespus de mult ca la sfîrșitul concursului tovarășa instructoare superioară să scrie în „Carnetul pionierului" în dreptul condiției — patinaj — cuvîntul: „îndeplin

Numele noilor campioni sînt cunoscute de acum. La patinaj: Mavrodin Gherghina, Dumitruli Constantin, Călin Dumitru, Ruse Nicolae, Petre Constantin și Nicolae Ștefan, iar la săniuș: Enache Petre, Ene Aurelia, Niculae Ștefania. Tudorache Dumitru.

În curînd va avea loc faza finală pe unitate. De data aceasta își vor disputa întîietatea primii trei clasați în întrecerile pe detașamente. Desigur, întrecerea pentru titlul de campion al unității va fi și mai pasionantă.

RADU POPA

O performanță excepțională

Ziua de 29 ianuarie va rămîne înscrisă ca o dată memorabilă în istoria atletismului mondial. In această zi, în cadrul compionatelor universitare pe teren acoperit ale Uniunii Sovietice, disputate pe stadionul de iarnă de la Leningrad, Valerii Brumel, tînărul student moscovit, în vîrstă de numai 18 ani a realizat o performanță extraordinară la săritura în înălțime. Valerii a trecut din prima încercare ștacheta ridicată la 2,25 m, cu 40 cm mai mult decît propria sa înălțime.

Această săritură în înălțime, nemaiîntîlnită pînă acum în atletism, de-a dreptul uimitoare și pentru specialiști, întrece cu aproape 6 cm ce-a mai bună performanță mondială pe teren acoperit, stabilită de John Thomas și cu 2 cm recordul mondial oficial în aer liber deținut tot de atletul american.

Tînărul atlet sovietic Valerii Brumel se pregătește acum cu multă ardoare în vederea apropiatei întîlniri cu John Thomas care va avea loc în această lună cu prilejul vizitei grupului de sportivi sovietici în S.U.A.

Petrișor a intrat în eclipsă

Despre Petrișor, dacă mi-amintesc bine, n-am scris pînă acum nici un rînd. Au scris poate alții. Nici nu m-ar mira Cunoscîndu-l, pînă și cel mai neinspirat autor de povestiri pentru copii s-ar trezi deodată așternînd pe hîrtie întîmplări dintre cele mai năstrușnice. N-o să credeți, dar așa s-a întîmplat și cu mine. L-am întîlnit într-una din zilele colbuite de omăt, pe ulița satului. O însoțea, în drum spre casă, pe o bătrînică despre care am aflat că-i era bunică.

— Bunico, de ce i-ai spus mătușii Saveta la cooperativă să taie nucul din ogradă?

— Da' ce treabă ai tu? se oțărî bătrîna. Că dacă ar fi după voi, ar însemna să nu mai creadă omul nici în vise.

— Iar ai visat urît azi-noapte, bunico, o întrebă băiatul. Nu cumva se făcea că lemnele se crapă singure și urcă din beci în tindă cu liftul?

Bunica, deh, ca bătrînii care n-au avut parte de lumina învățăturii, se mai speria cîteodată din te miri ce. Dacă visa peste noapte că Petrișor a înghițit o umbrelă, nu-l mai lăsa pe băiat o săptămînă să întoarcă ceasul. Ce legătură avea una cu alta, nu putea ști nici cel mai inspirat autor de povestiri pentru copii, cu atît mai puțin eu. A fost invitată, ce-i drept, de cîteva ori la căminul cultural, la conferințe, dar ea parcă se lăsa greu.

Și iată că într-o bună zi am fost martorul unei întîmplări despre care — știu sigur — nu s-a mai scris încă.

Pentru că Petrișor n-a vrut să se repeadă pînă la cooperativă după pîine, nici bunica n-a vrut să-l lase să facă în ogradă patinoar artificial pentru antrenament. Și băiatul își pusese atîtea speranțe în planul lui! Peste cîteva zile, urma să se țină în școală un concurs de patinaj. Dar la un asemenea concurs nu te poți prezenta neantrenat. Așa că el a luat hotărîrea, împreună cu Mircea, să-și amenajeze acasă un patinoar pentru antrenament. Și acum, poftim, bunica nu era de acord.

— O să vezi că în cele din urmă bunica o să fie de acord, îl liniști Petrișor pe Mircea. Și se duse întins la bătrînă, cu care avu următoarea discuție pe care — din respect pentru adevăr — o reproduc cuvînt cu cuvînt.

— Și zici că nu-mi dai voie, bunico?

— Nu! Că lemnele cine o să le spargă pe gheață? Și apoi, cum o să mai fac drumul pînă la fîntînă?

— Dar eu unde mă antrenez?

— Ce știu eu unde?!

Petrișor răsuflă o dată și:

— Uite ce e, bunico! Să știi că dacă nu-mi dai voie, mîine — poate n-o să crezi — dar mîine o să fac așa ca... să nu mai fie Soare.

— Ei, nu mai spune!

— O să vezi. Adică n-o să vezi nimic, pentru că atunci cînd eu o să pun la cale ceva, Soarele o să dispară de pe cer.

Și convins că a pus-o în încurcătură pe bunica, plecă cu nasul în sus.

Asta zic și eu lovitură. Cine putea privi nepăsător o asemenea catastrofă? În orice caz nu bunica.

A doua zi, Petrișor, începu să pregătească, împreună cu Mircea, gălețile cu care urma să toarne apa în ogradă, convins că va obține, fără îndoială, aprobarea. Cît despre bunică, nici nu mai îmi vine să amintesc. Dar iată că sosi și clipa mult așteptată. Petrișor îi dete coate lui Mircea și i se adresă bunicii:

— Ei, te-ai hotărît, bunico? Să începem?

— Ce să începeți?

— Să turnăm apă.

— Asta s-o credeți, făcu bunica. Mai întîi, dacă ești atît de breaz, fă să dispară Soarele de pe cer.

Petrișor înlemni. Nici nu putea să se dumirească. Nu cumva bunica se îndoia de o asemenea „grozăvie"? Ehehe! Bunica, deh, ca bătrînii care n-au avut parte de lumina învățăturii, de unde să știe ce-o așteaptă. Și după cum vă spun, Petrișor s-a uitat fulgerător la Mircea, Mircea la Petrișor, și cu o voce gravă rosti:

— Dacă nu crezi, bunico, uită-te pe cer: Soarele începe să dispară.

La asemenea vorbe, bunica în loc să se vaiete, să pomenească de vîrcolaci, și de prevestiri rele, îi răspunse nepoțelului:

— Păi știu și eu că dispare, și asta nu pentru că ai face tu o experiență cum n-a mai fost. Uite, dacă ții, ți-am pregătit un dar. O bucată de geam pe care am afumat-o ca să poți privi în voie „cum dispare Soarele".

Petrișor rămase cu gura căscată.

— Dar de unde știi dumneata de eclipsă, bunico! Ai fost aseară la conferință la cămin?

— Fost!

— Așa, care va să zică! au exclamat într-un glas Petrișor și Mircea.

— Ei, lăudărosule, ce te faci acum? își rîse de băiat bătrîna.

— Ce să facă, a intrat și el în... echipă! rîse Mircea, văzîndu-l pe Petrișor cum tăcea, rușinat, neștiind ce să mai zică.

Bunica îl luă la rost:

— Acum, gata, ajunge. Mai bine priviți; un, cum îi spune, ah, da, un asemenea fenomen al naturii nu se întîmplă în fiecare zi!

Bucuros că poate schimba vorba, Petrișor începu să se uite atent la Soare prin ciobul de geam afumat. Simți dorința de a-i arăta bunicii că, la urma urmelor, nu-i un oarecine:

— Așa... Acum, Luna va trece în spatele Soarelui și...

— Stai, ce tot spui? Luna trece nu în spatele, ci în fața Soarelui, adică între Soare și Pămînt! îl repezi bunica. Iar te pripești, ca adineauri?

Petrișor oftă și nu mai spuse nimic, în timp ce Mircea făcea un haz nemaipomenit.

După ce priviră în tihnă eclipsa, urmărindu-i toate fazele, Petrișor îi spuse spășit bunicii:

— Bunico, știi... îmi pare rău că m-am purtat așa. Și mai vreau să te rog ceva... patinoarul...

— Dar lemnele? replică bunica. Dar drumul la fîntînă? Vrei să alunec, vai de bătrînețele mele, cu găleata plină?

Mircea o liniști:

—Eu și cu Petrișor o să spargem într-un ceas lemne pentru toată săptămîna, ba chiar o să și clădim o stivă de surcele lîngă bucătărie. Cît despre drumul la fîntînă, îl știi matale pe Petrișor cît e de săritor; chiar adineauri mi-a șoptit că nu-l mai lasă inima să te vadă pe mata cărînd apă. Vrea ca de acum înainte să facă numai el treaba asta.

— Nu mai spune! se înduioșă bunica. Auzi, mititelul!

Petrișor, care de fapt nu-i șoptise nimic lui Mircea, se încruntă auzind spusele prietenului dar văzînd mirarea bunicii se făli:

— Chiar așa, bunico! Doar am crescut mare, poți să ai în mine toată încrederea!

Și-l privi de sus pe Mircea.

— Ei, bată-te să te bată, spuse cu o undă de mîndrie în glas bunica. Dacă-i așa, iaca, n-ai decît să-ți faci și patinoar!

Sfat pe care băieții îl urmară din toată inima...

MARIN TRAIAN

LA PEȘTERA STÎNII

POVESTIRE ÎN IMAGINI DE ST. ZAIDES — DESENE: C. MĂLIN

Rezumatul capitolelor precedente

Acțiunea se petrece cu cîțiva ani în urmă.

La pădurarul din Strunga vine, în vacanță, pionierul Vasilică Poteraș. Dar chiar a doua zi, bunicul dispare. Vasilică pornește în căutarea lui și îl află în mîinile unor spioni. Sărind în apărarea bunicului, Vasilică este urmărit și... după toate aparențele, cade într-o prăpastie. El însă scapă și reușește să anunțe miliția. În acest timp banditii se pregătesc să-l arunce pe bunic în prăpastie.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".